

คำสั่งบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

ที่ รค. 17 / 2555

เรื่อง การให้ความคุ้มครองพยาน การกันเป็นพยาน
และการลดโทษ

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนและการลงโทษเป็นไปด้วยความเหมาะสม และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้แจ้งเบาะแสการทุจริต

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 27 ของข้อบังคับบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ประกอบกับความในข้อ 2.1 ของคำสั่งคณะกรรมการบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ที่ 29/2546 บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จึงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยาน การกันเป็นพยาน และการลดโทษ ดังนี้

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 1.1 ในคำสั่งนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลที่บริษัทบรรจุแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเพื่อปฏิบัติงานประจำ และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างบริษัท

“วินัย” หมายความว่า วินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่การงาน โดยมีขอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่

“พยาน” หมายความว่า พนักงานผู้แจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ 1.2 หรือข้อ 1.3 เกี่ยวกับการกระทำทุจริต

ข้อ 1.2 พนักงานผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน ต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามระเบียบ คำสั่งของบริษัท อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อบริษัท ให้ถือว่าผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับความคุ้มครองพยานตามคำสั่งนี้

ข้อมูลหรือถ้อยคำตามวรรคหนึ่งจะถือว่าเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อบริษัท ต่อเมื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ดำเนินการทางวินัยได้ หรือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิดได้ และมีผลทำให้สามารถประหยัดงบประมาณบริษัทเป็นอย่างมาก หรือมีผลทำให้สามารถรักษาไว้ซึ่งระบบบริหารบริษัทที่ดีโดยรวมได้

ข้อ 1.3 พนักงานผู้ที่จะถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับพนักงานอื่น ถ้าได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามระเบียบ คำสั่ง ของบริษัท และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นปัจจัยสำคัญจนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด อาจได้รับการให้ความคุ้มครอง พยาน การกันเป็นพยาน หรือการลดโทษตามคำสั่งนี้

ข้อ 1.4 การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตาม ข้อ 1.2 หรือข้อ 1.3 ที่จะได้รับประโยชน์ตามคำสั่งนี้ จะต้องเป็นความเชื่อโดยสุจริตว่ามีการกระทำผิดวินัย หรือเป็นไปตามที่ตนเองเชื่อว่าเป็นความจริง และไม่มี การกลับถ้อยคำนั้นในภายหลัง

การให้ข้อมูลหรือถ้อยคำตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของบริษัทและไม่เป็น การกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ 1.5 ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับข้อมูลมีหน้าที่รายงานให้ กรรมการผู้จัดการใหญ่ทราบและ พิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด 2

การให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ 2.1 ผู้บังคับบัญชาและกรรมการผู้จัดการใหญ่ ผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบ ตามระเบียบ คำสั่งของบริษัท ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(1) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(2) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(3) ให้ความคุ้มครองมิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือถ้อยคำ ในกรณีที่ยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือ กรรมการผู้จัดการใหญ่จะพิจารณาย้ายผู้นั้น หรือ พิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครอง โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือ เห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น และไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามหลักเกณฑ์ที่บริษัท กำหนดไว้ก็ได้

ข้อ 2.2 การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถ กระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ 1.2 หรือข้อ 1.3 แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมี การสั่งยุติเรื่องหรือการดำเนินการทางวินัยตามคำสั่งนี้แก่ผู้เป็นต้นเหตุเสร็จสิ้น

ข้อ 2.3 พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชา ผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามระเบียบ คำสั่งของบริษัท ยังไม่ได้ให้การคุ้มครองตามข้อ 2.1 หรือการให้การคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ อาจยื่น คำร้องเป็นหนังสือต่อกรรมการผู้จัดการใหญ่ เพื่อพิจารณาดำเนินการ

ข้อ 2.4 เมื่อ กรรมการผู้จัดการใหญ่ได้รับคำร้องตามข้อ 2.3 แล้ว หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้กรรมการผู้จัดการใหญ่ดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้

หมวด 3 การกันเป็นพยาน

ข้อ 3.1 ก่อนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เพื่อกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ถ้าผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ 1.3 ไม่ใช่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยในเรื่องนั้น และเป็นกรณีที่ไม้อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยในเรื่องนั้นได้ นอกจากจะได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากผู้นั้น กรรมการผู้จัดการใหญ่อาจกันผู้นั้นเป็นพยานได้

ข้อ 3.2 ในกรณีที่ผู้ที่ถูกกันเป็นพยานตามข้อ 3.1 ไม่มาให้ถ้อยคำต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามระเบียบ คำสั่งของบริษัท หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ ให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานเป็นอันสิ้นสุดลง

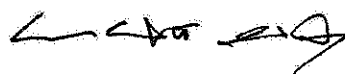
ให้ผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามระเบียบ คำสั่งของบริษัท มีหน้าที่รายงานการสิ้นสุดการกันผู้นั้นเป็นพยานให้กรรมการผู้จัดการใหญ่ทราบ

หมวด 4 การลดโทษ

ข้อ 4.1 พนักงานผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ 1.3 ผู้ใดได้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำที่สำคัญจนเป็นเหตุให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดได้ และผู้นั้นต้องถูกลงโทษทางวินัยเพราะเหตุที่ได้ร่วมกระทำผิดวินัยนั้นด้วย ถ้ากรรมการผู้จัดการใหญ่เห็นว่าผู้นั้นมิได้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยนั้น หรือได้ร่วมกระทำผิดวินัยไปเพราะตกอยู่ในอำนาจบังคับ หรือกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่อาจพิจารณาลดโทษให้ผู้นั้นต่ำกว่าโทษที่ควรได้รับจริงได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2555

(นายยงยุทธ วัฒนสินธุ์)

รักษาการกรรมการผู้จัดการใหญ่